

Agustí Ensesa Bonet
Escola de Tastavins del Gironès

El cava

Gran Rigau

Chardonnay

Medalla d'Or i Fulla d'Or al Concurs de Vins i Caves de Catalunya Girovi 2010. És un cava molt atractiu, fi i lleuger. Elaborat 100% amb la varietat Chardonnay, el podem considerar un autèntic Blanc de Blancs a l'estil dels «champagnes» francesos elaborats amb la mateixa varietat de raïm. És d'un lleuger color palla que li aporta la varietat. Aroma potent que recorda la fruita fresca. Notes de bona criança

pels tres anys de permanència a la cava. En boca és molt suau, afruitat i amb una acidesa que li dóna vivacitat. És aquell tipus de cava apropiat per a aperitiu i per tenir sempre ben fresc per pendre una copa a qualsevol hora del dia. Com a maridatge, molt adequat per a plats senzills. Deliciós amb mitja dotzena d'ostres vives. Preu aproximat: 8 euros.

El celler elaborador: Elaborat a les caves que

la família Freixa Olive-
da té a Capmany, al
costat del celler de
vins Rigau Ros del
grup Oliveida. Reco-
manem una visita al
celler, també obert dis-
sabte, per poder-lo
comprar directament
amb tota garantia de
qualitat. La visita és
molt interesant, so-
bretot pel museu d'ai-
xetes i els cellers de
criança. Per a més in-
formació: www.girovi.cat i grupoliveida.com.

Col·leccionisme

Setmana Santa gironina

Els col·leccionistes ajuden a conservar la memòria de les tradicions

Xavier Romero

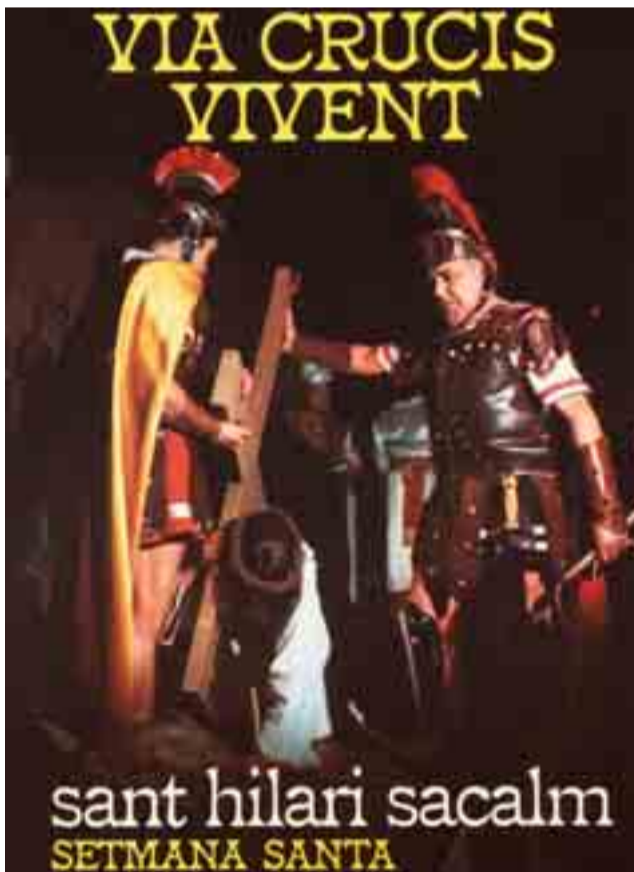
Tot just quan estem acabant de celebrar una altra Setmana Santa, voldríem recordar un cop més la tasca que els col·leccionistes poden arribar a desenvolupar per col·laborar-hi i, d'altra banda, per ajudar a mantenir la memòria d'aquest fet cabdal per al cristianisme i alhora convertit immemorialment en un dels esdeveniments costumistes més importants de la nostra civilització.

Tant les mateixes parròquies i les confraries com els ajuntaments i altres entitats cíviqües, com les societats filatèliques, tenen cura de conservar viva la tradició d'aquesta setmana a través principalment del paper imprès en forma de fulletons, guies, cartells, fotografies, postals i altres documents.

Ja que parlem de les entitats filatèliques, segurament les més relacionades amb el col·leccionisme popular i que inculquen a la gent aquesta sana i ben cultural afició, val a dir que la Societat Filatèlica Gironina pot mostrar un amplísim currículum de matasegells especials i de sobres i tarjetons, com pocs altres col·lectius han arribat a desenvolupar.

Tot arrencant des de l'inici dels anys 70 i fins ben entrat l'actual segle, els filatelistes locals, en estreta col·laboració amb el cabild de la catedral i la junta de les confraries, han vingut editant un seguit d'efectes de gran plasticitat, simbolisme i sense oblidar el caràcter històric i pedagògic en oferir al revers dels sobres commemoratius unes fitxes que informen de la trajectòria de les diferents confraries, i de la celebració de la Setmana Santa en la seva globalitat. La impressió de bon nombre d'exemplars es realitzà de forma lacrada, la qual cosa aporta un atractiu més, que s'uneix als mateixos cunys, i al franqueig amb facials de temàtica religiosa per arrodonir uns conjunts ben al·lusius.

Triant com a mostra el sobre editat l'any 1998, amb el seu matasegell corresponent, ambdós estan dedicats a la Confraria de Sant Honorat, que segons ens informen, els orígens de la mateixa es remunten a l'any 1945, moment en què el Gremi provincial de flequers i sindicats provincials de cereals i alimentació prenen la iniciativa de crear una confraria per col·laborar en les activitats de la Setmana Santa a Girona. Ho

van fer aplegats en la devoció de Sant Honorat, que va viure al s. VI i va ser bisbe d'Amiens. Segons s'explica, mentre celebrava l'Eucaristia va veure com la mà de Crist li oferia un pa per damunt del calze, com si fos el mateix Jesucrist qui consagrés. Per aquest episodi se'l relaciona amb l'Eucaristia i va ser triat patró dels forners. La Confraria de Sant Honorat va ser erigida canònicament a la Catedral el 13 de juny de 1946 i sortí per primera vegada al carrer l'any 1947. Té la seva seu a l'antiga capella de Sant Pau de la seva gironina. El pas que l'acompanya és el de la Institució de l'Eucaristia representada amb un fragment de l'últim sopar de Crist, amb Sant Pere i Sant Joan representant els 12 apòstols. Aquest magnífic conjunt escultòric va ser realitzat pel dibuixant i escultor gironí Joan Carrera i Dellunder (1889-1952), així com la talla de fusta de Sant Honorat que presideix l'altar de la capella de la confraria.

Altres poblacions de la demarcació a través de les seves entitats recorden igualment mitjançant aquesta mena de petits documents les seves corresponents celebracions.

Gironins del segle XIX

Tomàs Carreras Artau

Per tercera vegada es va mirar l'expedient del cas. Per tercera vegada els ulls van passar per aquells folis que, suposadament, estava llegint. En realitat, però, no hi havia parat la més mínima atenció. Feia uns quants dies que tenia el cap a quarts de quinze. Més ben dit, el tenia a la universitat i la convocatòria d'aquelles oposicions que l'enllaminien fins al punt de plantejar-se un canvi radical de rumb.

Tomàs Carreras Artau va néixer a Girona el 1879. Va fer els estudis primaris al Col·legi de St. Narcís, situat on ara hi ha el carrer Anselm Clavé; i el batxillerat a l'Institut Provincial i als Maristes. Després va ingressar a la universitat de Barcelona (UB) per cursar-hi, al mateix temps, les carreres de Dret i de Filosofia i lletres. Una vegada va haver-se llicenciat d'ambdues va seguir el mateix procediment amb els doctorats.

Tot i que d'entrada va dedicar-se a l'advocacia, obrint el seu propi bufet, el 1912, als 33 anys, va presentar-se a les oposicions per obtenir la càtedra d'ètica de la UB. Des d'allà donà un doble impuls als estudis relacionats amb el pensament moral i jurídic hispànic, analitzant-ne tant les seves versions més populars i folklòriques com la part més erudita. Fruit d'aquestes reflexions, el 1915 va crear l'Arxiu d'Etnografia i Folklore de Catalunya, des del qual va publicar diversos treballs que de seguida van esdevenir referents. Així mateix també va escriure *Concepto de una ética hispana*, *Historia de la filosofía española* i *Ramon Llull. El elogio de la sabiduría*. El 1923, juntament amb Jaume Serra Hüner i Ramon Turró, va participar en la fundació de la Societat Catalana de Filosofia, filial de l'Institut d'Estudis Catalans.

Paral·lelament a la seva tasca com a docent, Carreras Artau també va dedicar-se a la política. Com a membre de la Lliga va ser diputat al Parlament de Catalunya durant la II República, i després de la Guerra Civil va ser regidor de l'Ajuntament de Barcelona.

Durant l'etapa franquista, aquest gironí va tenir un paper clau en la minsa reactivació cultural que hi va haver durant la primera postguerra. Per exemple, el 1944, va ser un dels promotors de l'Orquestra Municipal de Barcelona i, més tard, també de la fundació del Museu de la Música així com del Museu Etnològic de Montjuïc.

Tomàs Carreras Artau va retirar-se de la seva tasca universitària el 1949, quan tenia setanta anys. Cinc anys després moria a la capital catalana, on havia passat bona part de la seva vida adulta però sense deixar de mantenir el contacte amb Girona.

Xavier Carmaniu Mainadé
Historiador i periodista